

Příloha P.205

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Proces pořízení územního plánu je upraven v § 44 až 54 stavebního zákona, přičemž v těchto ustanoveních jsou taxativně vymezeny konkrétní momenty, kdy je pořizovatel povinen zveřejnit nebo zaslat stanoveným subjektům znění návrhu územního plánu (či jeho části), a způsob, jakým tak má učinit. Zákon výslovně stanoví, že návrh územního plánu má pořizovatel uveřejnit například po schválení návrhu zadání zastupitelstvem (§ 47 odst. 2 stavebního zákona), v rámci konání společného jednání (§ 50 odst. 2 a 3 stavebního zákona), v rámci konání veřejného projednání (§ 52 odst. 1 stavebního zákona), v rámci opakovaného veřejného projednání (§ 53 odst. 1 stavebního zákona) a po vydání územního plánu (§ 165 odst. 3 stavebního zákona).

Povinnost zveřejňovat průběžné dokumenty zpracovávané v rámci procesu pořizování však zákon nevymezuje. Takové dokumenty, mezi které lze zařadit i vypořádání připomínek a návrh rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání, mají povahu přípravných a pracovních podkladů, které jsou součástí interního procesu přípravy návrhu. Jedná se o informace podkladové, rozpracované a nehotové. V souladu s § 172 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona o námitkách k MPP závazně rozhoduje Zastupitelstvo hl. m. Prahy při vydání MPP, rozhodnutí se uvede jako součást odůvodnění MPP. Obdobně je vypořádání finalizováno rozhodnutím Zastupitelstva hl. m. Prahy o vydání MPP a v souladu s § 172 odst. 4 správního řádu je součástí odůvodnění MPP. Pořizovatel tedy postupuje zcela v souladu s právními předpisy a dodržuje tak zásadu legality, stanovenou mimo jiné v § 2 odst. 2 správního řádu.

Tento závěr byl výslovně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 64 a 1/2025-290,⁶ který se sice týkal otázky, zda byl pořizovatel povinen zveřejnit vypořádání připomínek uplatněných při společném jednání o návrhu územního plánu, ovšem věnoval se rovněž výkladu zveřejnění vypořádání připomínek k územnímu plánu v rámci procesu pořizování územního plánu obecně. Závěry lze rovněž nepochybně vztáhnout i na návrh rozhodnutí o námitkách. Krajský soud v Brně v tomto rozsudku, konkrétně v bodě 55 odůvodnění, výslovně konstatoval, že „*připomínky jsou vypořádávány až v rámci vyhodnocení výsledků veřejného projednání (§ 53 odst. 1). Nelze totiž přehlédnout, že vypořádání připomínek není jen výsledkem společného jednání, ale musí reagovat i na výsledky veřejného projednání návrhu, které musí zohlednit. Průběh veřejného projednání může obsah návrhu podstatně ovlivnit, což se může logicky promítnout i do způsobu vypořádání veřejností uplatněných připomínek. Právě proto musí být vypořádání připomínek obsaženo až ve finálním znění územního plánu předloženém zastupitelstvu obce k jeho vydání (...). Do té doby nemá pořizovatel povinnost zveřejnit způsob vypořádání uplatněných námitek.*“ v bodě 56 pak soud uzavřel, že „*odpůrce proto podle soudu nepochybil, pokud vypořádání veřejností uplatněných připomínek k návrhu územního plánu zveřejnil až po vydání územního plánu.*“

Závěry vyslovené v uvedeném rozhodnutí Krajského soudu v Brně potvrzuje i Ministerstvo pro místní rozvoj v metodickém sdělení k vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu podle § 53 stavebního zákona,³ ze kterého plyne, že návrh vyhodnocení připomínek uplatněných při společném jednání (§ 50 odst. 2 a 3 stavebního zákona) a návrh vyhodnocení připomínek

uplatněných při veřejném projednání (§ 52 odst. 3 stavebního zákona) tvoří dvě samostatné části, přičemž oba tyto návrhy vyhodnocení připomínek spolu s návrhem rozhodnutí o námitkách doručí pořizovatel dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu (§ 53 odst. 1 stavebního zákona), tzn. **až po skončení (opakovaného) veřejného projednání**. Následně jsou tyto návrhy jako součást odůvodnění územního plánu, předloženy zastupitelstvu ke schválení a vydání. Ani samotná metodika **nepočítá se zveřejněním vypořádání připomínek a návrhem rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání jako se samostatnou povinností pořizovatele**. Klíčové v tomto případě je, že vypořádání připomínek a návrh rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání jsou svou povahou součástí vyhodnocovacího procesu, který zákon nekonstruuje jako samostatně a průběžně zveřejňovaný dokument, ale jako podklad k budoucímu opatření obecné povahy.

Závěry soudu i metodiky, které vychází především z dikce stavebního zákona, korespondují s ustálenou judikaturou NSS týkající se zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Ten konstatoval, že „*koncept jakéhokoli správního aktu, ať již protokolu nebo rozhodnutí, je vždy jen pracovní verzí, přípravným nezávazným nástínem, který se ve výsledku může od verze konečného správního aktu (listiny) i značně lišit. Měl-li by povinný subjekt poskytovat veřejnosti informace zcela nezávazné, které mohou být poté vyhodnoceny odlišně, zcela jistě by nenaplňoval smysl a účel zákona o poskytování informací*“ (rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2009, č. j. 5 As 68/2008-60)⁴.

Rovněž Krajský soud v Ostravě ve svém rozhodnutí ze dne 23. 5. 2019, č. j. 65 a 44/2018-26, dospěl k závěru, že „*městský úřad nepochybil, když žádost žalobce o poskytnutí informací ve dvou bodech odmítl, neboť změna návrhu územního plánu, ani územní studie nebyly tzv. hotové informace, které by městský úřad jako povinný subjekt mohl a musel na žádost poskytnout. Nadto se krajský soud domnívá, že v případě návrhu změny územního plánu se jednalo de facto o žádost o budoucí rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona, neboť změna územního plánu je vydávána formou opatření obecné povahy, jež je správním aktem stojícím na pomezí právního předpisu a rozhodnutí.*“

Uvedené platí tím spíše pro průběžné přípravné dokumenty. Proces pořizování MPP je dle obecné úpravy postupem orgánů při vydání opatření obecné povahy, pro které dle § 174 odst. 1 správního řádu platí přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu. Samotné opatření obecné povahy lze jako výsledek tohoto postupu považovat za rozhodnutí v širším smyslu tohoto slova a rozhodnutí o námitkách a vypořádání připomínek z veřejného projednání je svou povahou jeho pracovním podkladem. V posuzovaném případě je možné neposkytnout informaci z fakultativního důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona, neboť návrh rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu ve smyslu § 53 odst. 1 stavebního zákona je zcela novou informací, která vzniká při přípravě rozhodnutí povinného subjektu. Ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a v souladu s testem proporcionality pořizovatel shledal legitimní důvod pro omezení práva na informace, jelikož jde o opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. Tímto způsobem pořizovatel přistupuje ke všem podatelům nestranně a zajišťuje zachování procesní rovnosti účastníků řízení – postupu při vydání MPP.

Na základě výše uvedeného lze uzavřít, že **pořizovatel v průběhu pořizování územního plánu není dle platných právních předpisů povinen zveřejňovat vypořádání připomínek z veřejného projednání a návrh rozhodnutí o námitkách**. Stavební zákon taxativně stanoví okamžiky, v nichž je pořizovatel povinen návrh územního plánu nebo jeho části zveřejnit či

zaslat stanoveným subjektům, přičemž vypořádání připomínek a návrh rozhodnutí o námitkách z veřejného projednání jako průběžný pracovní podklad mezi tyto zákonem stanovené okamžiky nespadá. Tento závěr byl výslovně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2025, č. j. 64 a 1/2025-290, jakož i metodikou Ministerstva pro místní rozvoj a ustálenou judikaturou správních soudů. Obdobné závěry vyplývají i z judikatury k informačnímu zákonu. Postup pořizovatele je tak zcela v souladu s právními předpisy.